

Michael Cobabus

**Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Michael Cobabus, S.S.
Theol. Doct. & Prof. ad exequias, & sepulturam Quam Adolescenti, Studioso Th.
... Hinrico Herberdingio, Rostochiensi. Maestissima Mater Hodierna die, ad horam
primam paratam cupit, Academiae Cives amanter, & officiose invitat**

Rostochii: Kilius, [1675]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn77123435X>

Druck Freier Zugang

Cobabus, M.,
in H. Herberding.

Rost. 1675.

40.

53.
Programma,

Quo
RECTOR

UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS

MICHAEL COBABUS,

S.S. Theol. Doct. & Prof.

ad exequias, & sepulturam,

Quam

Adolescenti, Studioso Th. pio,

Ornatissimo.

HINRICO
HERBERDINGIO,

Rostochiensi.

MÆTISSIMA MATER

Hodiernâ die, ad horam primam
paratam cupit,

Academiæ Cives amanter, &
officiosè invitat.

ROSTOCHII,

Typis JOHANNIS KILII, Acad. Typogr.

Nondum, CIVES
ACADEMICI, u-
nius mensis intervallum
ex eo tempore elapsum
est, quo HENRICUS
HERBERDINGIUS, SS,
Theolog. diligens Cul-
tor, homo pius, probus, & ingenuus, eâ, quâ par-
erat,, modestiâ, â nobis petebat, ut in Ordini-
nem Civium Academicorum cooptaretur, &
seriò, sancteque pollicebatur, quòd legibus
Academicis, in quarum sedula observatione
nostra consistit libertas, sicut ingenium Stu-
diosum deceat, obsequi, illudque Spiritus
Sancti gratiâ diligenter agere vellet, ut,
quam affectabat eruditionis metam, in hâc
Academia contingeret, & assequeretur. Ho-
diè publicè significatur, ipsum adhuc in flore
adolescentiæ constitutum, Naturæ debito per-
soluto, è vita viventium exivisse, ejusque cor-

pus

pus animâ suâ destitutum inferendum esse in
eum locum, qui commune est mortuorum re-
cepraculum. Adeò non ambulant eandem
viam, consilia, & instituta hominum, ac vo-
luntas Dei, cui magis libitum fuit, ipsum in
coelestem Academiam transferre, quàm in
Iqualore & discrimine hujus vitæ diutius relin-
quere. Enimvero ita omninò res habet: Om-
nibus, qui mortali vita fruuntur, inevitabilis
lex & necessitas posita est, emigrandi ex hâc
vitâ. Quemadmodum enim omnes sine
ulla exceptione, manifestari oportet coram
supremo iudice, ita omnibus statutum est mo-
ri. Omnes naturæ nostræ incolumitatem,
primi hominis prævaricatione amisimus, inde
tracta mortalitas, indequæ multiplex corporis,
ac animæ corruptio, tota quæ hâc mortalis vita
nihil aliud est, quàm continua ad mortem via.
Quis enim vir vivit, ait *Propheta*, & non videbit
mortem? Mors est via universæ carnis, & testa-
mentum cum homine initum. Nemo autem
mortalium scire potest, quo die, & quâ horâ
ex hac mortalitate sit discessurus. Quid enim
incertius, ait *S. Bernhardus*, horâ mortis inve-
nitur? Non miseretur mors inopiæ, non reve-
retur divitias, non Sapientiæ, non moribus,
non ætati denique parcit, nisi quod Senibus
mors

est in januis, juvenibus verò in infidiis: Piiis quidem, Verbi Divini meditatione delectantibus, à Deo promissa est vitæ longævitas; multi verò præmatura morte abrepti ex hujus mundi ergastulo evocantur, ne ipsorum mens à seculi hujus perversitate pervertatur: neque ipsi malis futuris tristissime involvantur. Nam Deus, ait *Hieronymus*, in Scripturis promittens bona temporalia, præsentia & carnalia, si ea non præstat, dat pro eis longè meliora, scilicet spiritalia, celestia, & æterna. Quod jam expertus est noster piè defunctus, qui adhuc in ætatis flore positus, Deo sic volente à curis, molestiis, & laboribus ad requiem, à mœrore ad gaudium, à certamine ad victoriam, ex colluvie impiorum ad cœtum Sanctorum est translatus, & gloriæ celestis particeps factus. Cœterum natus est in hac urbe à Parentibus piis & honestis 4. Jan. circa horam 7. matutinam Anno 1654. Patre Reverendo, & Clarissimo Dno. M. JOHANNÉ HERBERDINGO, Ecclesiaste ad templum Spiritus Sancti, & S. Crucis meritissimo, qui jam ante aliquot annos satis cessit. Matre lectissima, & piâ matronâ MARGARETA Tarnouen / Filii sui præmaturam mortem lacrymis acerbè lugente. Aviam Paternam agnovit Virum optimæ vitæ & famæ JUSTUM HERBERDING olim Cerevisiarum
rium

rium & Mercatorem Lubecz. Aviam Paternam
Matronam piam MARGARETAM Etsefen. A-
vus Maternus ipsi erat Vir Plurimum-Rereren-
dus Dominus JOHANNES TANOVIUS, The-
ologus solidè eruditus, & Th. D. & Prof. eeber-
rimus. Avia Materna, Matrona honestissima,
DOROTHEA Reuters. Quod autem omnes
Christiani Parentes diligenter solent, & debent
observare, ut infantes suos teneros CHRISTO
Mundi Servatori offerant, atque consecrent, il-
lud nostro HENRICO etiam præstitum est,
quem mox à Natalitiis, postquam lucem hanc
aspexit, in sacro sanctum Christi foedus per la-
vacrum Regenerationis admissum optimi Pa-
rentes curarunt. Sicut igitur ipsum Ecclesiæ ma-
tris albo inscribi petierunt; ita à primâ æta-
te probè & piè educarunt. Adulter factus
rudimenta literaturæ à privatis Præceptoribus
didicit, erat enim illi mens discendi cupida,
quam obrem postea, volente & iudicante utroq;
Parente ad Scholam Güstroviensem, Doctrinæ
ulterius acquirendæ gratiâ ablegatus est. Inde
missus est Griphiswaldiam: Dehinc Sleswigam
in Holsatiam: Postmodum matris aliorumquè
amicorum consilio Sundium in Pomeraniam, ut
majores ibidem progressus in Studiis faceret,
commigravit. Morbi genus, quod ipsum occu-
pavit, & morti occasionem præbuit, ejusq;
ante-

anteambulo, Vir Experientissimus, Dn. PAULUS
JOACHIMUS STOCKMANNUS, Med. D. celeberrimus
ita descriptum nobis tradidit: *Morbus*, inquit,
quo Juvenile corpus correptum, Febris fuit ardens
continua eum gravissimis Symptomatibus, qua tanto
concurfu & malignitate agrotantem concusserunt, ut
cum nulla medicamentorum virtutes pares essent Be-
atus noster d. XX. Decembr. inter adstantium preces
piè placidèq; expiravit, defunctiq; anima ad ater-
nantem cœli vitam abiverit. Hujus morbi acerb-
tatem noster beatus Dei auxilio fretus patienter
sustinuit, sequè Divinæ voluntati conformem,
subjectamquè ostendit. Cum autem Medici
diligenti curâ nulla in terris medicina debellan-
do vitæ hosti inveniretur, & propterea mortem
is sibi imminere animadverteret; non tantùm
ipse in vera Dei agnitione, & nominis Christi ar-
denti invocatione animam suam tristem è ver-
bo Dei, Spiritus Sancti gratiâ, indefinenter ere-
xit, sed etiam Viri Reverendi atque Doctissimi
Domini M. MICHAELIS WAGENERI, Verbi Divini,
ad Ædem D. Jacobi & S. Crucis, accessu, & allo-
quio salutari usus est, quippe qui decumbenti
fidelem operam præstitit. Ab hoc noster piè
defunctus S.S. corporis & sanguinis CHRISTI
fruitione donatus die vigesimo Decembris in-
ter horam tertiam & quartam pomeridianam,
victo-

victricā spiritali reportatā, animam suam emi-
fit. Quantum dolorem defuncti mater, Ma-
tronapia, & honesta, quia filium suum Carissi-
mum, curarum suarum dulce levamen, inspera-
tō è vita deturbatum esse, videt, non est ut pro-
lixè hoc loco referamus. Membrum enim sci-
mus non avelli sine magno dolore, omnemquē
piam matrem sobolem suam optare salvam,
incolumem, & superstitem. Fecerat ea sibi pro-
lixam & bonam spem de hoc suo Filio; quantō
igitur majorem matri peperit lætitiā filius
suā obedientiā & amore filiali, tantō acerbiorē
luctu, ea afficitur. Verum enim vero sicuti
omnia sunt hominum tenui pendentia filo; ita
oportebit, matrem mœrore plenam humanā
humaniter ferre, & cogitare, filium jam sub-
tractum esse infinitis fortunæ casibus, quibus
volvitur humanæ vitæ fragilitas. Non ita is
fecit divortium, ut non aliquando contociari
possint; Sed statu multo feliciori, & optabiliori
nunc fruitur, quem nos vehementi desiderio
expectamus: Quod ipsum detergere debebat
piæ matri omnem mœrorem & tristitiā.
Quod superest, Patres, & Cives Academici no-
strum erit, non luctum luctui addere, sed il-
lud agere sedulo, ut eum vel muximè lenia-
mus,

mus, quod fiet, si exequias funerales præsentia
nostrâ conspectiores; & auctiores fecerimus.
Nostri ordinis fuit Adolescens, & optimi Pa-
rentis Filius. Debemus quoque hoc officium
piæ matri, cujus Parens de hæc Academicâ præ-
clarè est meritus. Debemus hoc ejus toti fa-
milix. Adeste igitur frequentes vestrà specta-
bili præsentia, & funus hodiernum ad sepul-
chralem tumulam comitatu vestro deducite,
insimulque mortalitatis vestræ memores tum
vestram ipsorum vitam, tum Academicæ, Ur-
bis, ac Regionis, totiusque Germaniæ salu-
tem inter tantos bellorum tumultus, or-
bem Christianum miserimè concutientes,
Deo clementissimo commendate. Adeste
ad horam primam in templo
Jacobzo.

P. P. sub Sigillo Academicæ Anno
millesimo sexcentesimo septuagesimi-
mo quinto, die vigesimo nono
Decembris.

victoriã spiritali reportatã, anima
fit. Quantum dolorem defuncti
tronapia, & honesta, quia filium suum,
curarum suarum dulce levamen
tò è vita deturbatum esse, videri, no-
lixè hoc loco referamus. Membru-
mus non avelli sine magno dolore,
piam matrem sobolem suam opta-
incolumem, & superstitem. Fecera-
lixam & bonam spem de hoc suo Fi-
igitur majorem matri peperit læ-
sua obedientiã & amore filiali, tantum
luctu, ea afficitur. Verumenim-
omnia sunt hominum tenui penden-
oportebit, matrem mœrore plena
humaniter ferre, & cogitare, filium
tractum esse infinitis fortunæ casibus
volvitur humanæ vitæ fragilitas.
fecit divortium, ut non aliquando
possint; Sed statim multò feliciori, &
nunc fruitur, quem nos vehementer
expectamus: Quod ipsum deterge-
piæ matri omnem mœrorem &
Quod superest, Patres, & Cives Ac-
strum erit, non luctum luctui ad-
lud agere sedulò, ut eum vel mu-

